

FORSLAG TIL ENDRING AV OMREGISTRERINGSavgIFT OG BEREGNING AV MERVERDIAVGIFT VED OMSETNING AV KJØRETØY – FYLKESKATTEKONTORETS MERKNADER

Vi viser til Deres brev av 08.01.2007 om saken vedlagt departementets høringsnotat.

Fylkesskattekontoret har følgende merknader til forslaget:

Av høringsnotatets punkt 4.3.3 fremgår at forskrift nr 90 foreslås opphevet men at deler av forskriften likevel vurderes videreført. Som grunnlag for en videreføring av deler av forskriften er anført at forskriften ikke bare dekker omsetning og uttak, men også tilfeller der kjøretøyet på annen måte omdisponeres til bruk som ikke ville gitt fradragsrett. Det er i denne sammenheng vist til at avskilting i prinsippet er en omdisponering som medfører tilbakeføring etter forskriften.

Til dette skal bemerkes at i henhold til dagens bestemmelser kan det tenkes at kjøretøyer anskaffet til fradragsberettiget bruk, etter kort tid avskiltes og tas ut av bruk. Etter 36 måneder kan kjøretøyet så selges eller disponeres til annen bruk uten fradragsrett. Uten at avskiltingen i seg selv ble betraktet som en omdisponering i henhold til forskriften, kunne det da tenkes at ordningen åpnet for uheldige avgiftsmessige tilpassinger. Etter vår oppfatning vil det etter foreslåtte endringer av regelverket ikke være et behov for tilsvarende særlig regulering av eksempelvis avskilting. Dette har sammenheng med at etter forslaget vil den senere omdisponeringen som salg eller uttak til privat bruk i seg selv utløse avgiftsplikt. At driftsmidler tas ut av aktiv bruk er heller ikke uvanlig i næringslivet for øvrig, eksempelvis ved driftsomlegginger, ved at driftsmiddelet ikke finnes hensiktsmessig som følge av teknologisk utvikling etc. Det forhold at bruken av et driftsmiddel opphører vil generelt i hovedregelen aldri utløse avgiftsplikt og avgiftsplikten vil først oppstå ved salg eller ved uttak eksempelvis til privat bruk. Fylkesskattekontoret kan derfor etter dette ikke se at det er behov for en videreføring av deler av forskriftens bestemmelser.

Av høringsnotatet fremgår videre at betegnelsen "brukte kjøretøy" foreslås inntatt i mval §§ 20a og 20b og i forskriftstittelen til forskrift nr 109. Til dette skal bemerkes at definisjonen av varebegrepet er inntatt i mval § 2, første avsnitt. Etter vår oppfatning er kjøretøy, så vel brukte som nye, utvilsomt dekket av merverdiavgiftslovens varebegrep. Når avansereglene derfor etter ordlyden gjelder for omsetning av "brukte varer", vil det etter vår oppfatning, sett i lys av det eksisterende varebegrep, ikke være heldig å innta begrepet "brukte kjøretøy" som et tillegg til det eksisterende. Slik vi vurderer det, vil det derfor være tilstrekkelig å

innta en særskilt definisjon av hva som skal anses som brukte kjøretøy slik det er gjort i forslaget til ny § 4, andre avsnitt i forskrift nr 109.

For ordens skyld skal fylkesskattekontoret peke på at ved en eventuell oppheving av forskrift 69 § 3, må også henvisningen til § 3 fra samme forskrifts § 1 tas bort.

Fylkesskattekontoret har ut over dette ingen andre merknader til forslaget i seg selv. For øvrig kan vi heller ikke se at forslaget vil ha konsekvenser av betydning for avgiftsforvaltningen.

Med hilsen

Dag S. Svanevik
seniorskattejurist
Fag og forvaltning